

3. הולדת ישוע ושנות נעוריו

הבשורה על פי לוקס פרק ב'
לוקס : מסע בעקבות חייו של ישוע

לוקס מציג בפנינו את הרקע הפוליטי באותה תקופה שבה מגיע מושיענו. ישוע היה עתיד להיוולד בתוך מאבק כוחות. הכוחות הנראים והבלתי נראים של השמים והארץ עצרו והמתינו ללידת שר השלום. אף על פי שהאימפריה הרומית לא הבינה זאת, הלידה השקטה של ישוע שינתה לחלוטין את ההיסטוריה על ידי כך שהתעלתה על כל מורשת של כל השליטים הידועים בעולם באותו הזמן ועד היום. הצטרפו אלי למסע בעקבות המשפחה הקדושה וראו כיצד יד אלוהים הגנה עליהם והובילה אותם.

הולדת ישוע

בַּיָּמִים הָהֵם יָצָא צו מֵאֵת הַקִּיסָר אוֹגוֹסְטוֹס לְעָרֶף רְשׁוֹם תּוֹשָׁבִים בְּכָל הָאָרְצוֹת. הַמִּפְקָד הַזֶּה, הָרֵאשׁוֹן, נִעְרָף בְּהִיּוֹת קִירֵנְיוֹס נָצִיב סוּרְיָה. הַכָּל הִלְכוּ לְהִתְפַּקֵּד, אִישׁ אִישׁ לְעִירוֹ. וְגַם יוֹסֵף, שֶׁהָיָה מִבֵּית דָּוִד וּמִמְשַׁפְּחָתוֹ, עָלָה מִן הַגָּלִיל אֶל יְהוּדָה, מִהַעִיר נְצָרֶת לְעִיר דָּוִד הַנִּקְרָאת בֵּית לָחֶם, לְהִתְפַּקֵּד עִם מְרִים אַרוֹסָתוֹ וְהִיא הָרָה. כְּאֲשֶׁר הָיוּ שָׁם מְלָאוֹ יָמֶיהָ לְלֵדָת וְהִיא יֵלְדָה אֶת בְּנָהּ הַבְּכוֹר. לְאַחַר שְׁחִתְלָה אוֹתוֹ הַשְּׂכִיבָה אוֹתוֹ בְּאֶבְנוֹס, כִּי לֹא הָיָה לָהֶם מְקוֹם בְּמִלּוֹן (לוקס ב' 1-7).

כאשר יוליוס קיסר נדקר למוות בקונספירציה של מספר סנטורים רומים ב-44 לפנה"ס, כל רכושו, אדמותיו, עושרו ותארו עברו ליורשו, גאיוס אוקטביוס, בהיותו בן תשע-עשרה. במהלך עשרים השנים הבאות, הוא זכה לשלטון עליון על רומא והוסיף לתואר שלו כקיסר את השם פונטיפקס מקסימוס, הכהן העליון של הדת ברומא העתיקה. בסופו של דבר, הוא בחר להיקרא בשם הקיסר אוגוסטוס, כלומר "שליט עליון". כאשר השביט היילי נראה בשמיים בשנת 12 לפנה"ס, הוא טען כי זה היה הרוח של אביו, יוליוס קיסר, שנכנסה לגן עדן והפכה לאל! מכאן ואילך, אוגוסטוס חפץ שיסגדו לו כאל בשל היותו הבן של אלוהים. הוא הפך להיות האיש החזק ביותר על פני האדמה.

הקיסר אוגוסטוס היה מודאג מההידרדרות של הציוויליזציה הרומית באותם ימים, שהתבטאה בירידה באמונת האלים הרומיים ובמעלות המשפחתיות הרומיות. זו הייתה שנת היובל של אוגוסטוס ב-2 לפנה"ס, אשר חגגה עשרים וחמש שנה לשלטונו. הוא קיווה לצל את שנת היובל כדי לחדש את האמונה באלים הרומיים ולאשר את הלגיטימיות שלו כיושב על כס המלוכה.

הוא החל להפעיל שליטה על האימפריה שבה שלט. הוא הוציא צו למפקד אוכלוסין. בדרך כלל היו שתי סיבות למפקד האוכלוסין. הסיבה הראשונה הייתה לספק תיאור וכמות מדויקת של גודל הכוח הצבאי, ושנית, לעדכן את רשימת האזרחים למטרות מיסוי. המס הראשון היה ידוע בתור מס נאמנות. הוא דרש שבועת נאמנות. האזרחים נאלצו להישבע על ידי האלים שלא הם ולא צאצאיהם יגזלו את כס המלוכה הרומי. תחשוב רגע על עוצמות הכוח המשכר שהייתה לקיסר אוגוסטוס, כלומר הוא שלט בכוח מוחלט על כל העולם. כל מה שהיה עליו לעשות הוא לומר את המילים, ומאות קילומטרים הרחק ממנו, אנשים היו צריכים לחזור לעיר אבותיהם כדי להירשם. אולי הוא חשב שיש לו כוח מוחלט, אבל מאחורי הקלעים אלוהים הוציא לפועל את תוכניתו. ה' דיבר באמצעות נבואה יותר משש מאות שנה קודם לכן, שהמשיח ייוולד אחד עשר קילומטרים דרומית לירושלים בעיר הקטנה בית לחם, עיר הולדתו של דוד המלך.

וְאַתָּה בֵּית-לָחֶם אֶפְרָתָה, צְעִיר לְהִיּוֹת בְּאֶלְפֵי יְהוּדָה--מִמֶּנּוּ לִי יָצָא, לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל; וּמוֹצְאָתוֹ מִקְדָּשׁ, מִיָּמֵי עוֹלָם (מיכה ה' 1).

האחד שירד מן השמיים לא נברא בפעם הראשונה ממרים. הוא היה קיים מאז ומתמיד. מהזמנים הקדומים הוא כבר צפה ופיקח על דברו לבצע אותו (ירמיהו א' 12). אוגוסטוס הקיסר חשב שהוא פועל על פי תוכניותיו, אבל מאחורי הקלעים, הוא היה רק בובה שהוציא לפועל את תוכניותיו של אלוהים להולדתו של ישוע אל העולם, במקום המדויק שבו דיבר אלוהים לפני מאות שנים.

האם אתה יכול לחשוב על זמן בחיים שלך, שבו חשבת שאתה עושה את הרצון שלך, אבל עכשיו אתה רואה כי אלוהים תיזמן את האירועים כדי להושיע אותך?

זו הערה צדדית מעניינת שישוע נולד דווקא בעיר שנקראת בית לחם. לחם החיים היה אמור להיוולד בבית לחם ולא בעיר אחרת.

השיב להם ישוע: "אמן אמן אני אומר לכם, לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים אלא אבי נתן לכם את הלחם האמיתי מן השמים, כי לחם האלהים הוא היוֹרֵד מן השמים וְנֹתֵן חַיִּים לְעוֹלָם." אָמְרוּ אֵלָיו: "אָדוֹן, תֵּן לָנוּ תַמִּיד אֶת הַלֶּחֶם הַזֶּה." אָמַר לָהֶם ישוע: "אני הוא לחם החיים (יוחנן ו' 32-35).

יוסף ומרים החלו מסע של מאה שלושים קילומטרים מנצרת שבגליל לבית לחם. אנחנו רוצים לחשוב שהיא רכבה על חמור, אבל אין לנו שום הוכחה שהיא רכבה לבית לחם. בלי קשר לאופן שבו הם ביצעו את המסע, זו הייתה משימה מסוכנת וקשה עבור הזוג הצעיר. תחשוב על הקושי של הנערה הצעירה הזאת לשאת את התינוק שלה מאה שלושים קילומטרים, בידעה שמועד לידת התינוק מתקרב ושהיא תהיה רחוקה מאימה, חברותיה ואפילו ממיילדת. כן, סביר להניח כי בני הזוג היו לגמרי לבד כאשר ישוע נולד. כאשר מרים גילתה שאין חדרים פנויים בבית לחם, מה היו מחשבותיה כלפי אלוהים? ללא ספק, היא תהתה בליבה מדוע אלוהים לא סיפק להם את צרכיהם. מדוע אלוהים לא אירגן חדר חם ונוח לבנו להיוולד לעולם?

בתוכנית של אלוהים, שום קול לא יכל לצאת נגד אלוהים ולהגיד שהוא לא יודע איך זה לחיות בסביבה ענייה כל כך בעולם: "כי אין לנו כֶּהֵן גְדוֹל שְׁאִינוּ יָכוֹל לְחַוֵּשׁ עִמָּנוּ אֶת חֲלוּשֹׁתֵינוּ, אֲלֵא אֶחָד שֶׁהִתְנַסָּה בְּכָל כְּמוֹנוּ מִבְּלִי חֶסֶד" (אל העברים ד' 15). הוא חקר את עומק העוני ויכול לעמוד לצדו של כל אחד מאתנו ולהרגיש את מה שאנחנו מרגישים. האחד שנולד ממרים לא היה כמו הקיסר, אדם שעשה את עצמו כדי להיות אלוהים, אלא הוא היה זה שברא את כל הדברים (יוחנן א' 3), האלוהים האמיתי, לבש דמות בשר והפך לבן אדם! כמה נפלא!

היינו רוצים לחשוב שכשמרים החלה ללדת באותו ערב קדוש, הייתה לה אורווה חמה, אבל אני מצטער לאכזב אותך. התנ"ך אינו אומר דבר על אורווה. בני הזוג הניחו את ילדם ב- *phatné*, שתורגמה בפסקה זו כאבוס או שוקת האכלה. עם זאת, בלוקס י"ג 15, אותה מילה יוונית מתורגמת כמו אורווה של בעלי חיים, "צבועים! האם כל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם אֵינְנוּ מֵתִיר בְּשֵׁבֶת אֶת שׁוֹרוֹ אוֹ חֲמוֹרוֹ מִן הָאֲבוֹס וּמוֹלִיךְ אוֹתוֹ לְשִׁתּוֹת מִים?" (לוקס י"ג 15). עם כמות האנשים בבית לחם באותו הלילה, אם הייתה מערה טובה, היא כבר הייתה תפוסה. סביר להניח כי ישוע נולד בחצר שבה היו בעלי חיים קשורים אפילו ללא קורת גג מעליהם. מכיוון שהפונדקאי היה עסוק מאוד עם יותר אנשים ממה שהוא יכל להתמודד, הם נאלצו ללכת אל החצר.

אני חושב שזה סביר מאוד שהיו גללי צואה של בעלי חיים וצחנה של שתן במקום. כמוכן, אנחנו לא אוהבים לחשוב ככה, אבל אנחנו מפספסים את כל העניין אם לא נבין זאת. זה היה מקום עלוב ללדת בו תינוק. סביר להניח שמרים הייתה צריכה להישכב וללדת את ישוע על רצפת אבן קרה, שבקושי היה קש מתחתיה, ואילו יוסף היה צריך לנסות לעשות את זה נקי ככל האפשר. תארו לעצמכם איך יוסף בטח הרגיש במצב הזה. כל בעל יודע שאשתו חושבת חודשים מראש על איך להתכונן ללידת התינוק שלהם. איך זה יכול להיות, יוסף בטח תהה, שאלוהי השמיים יתכן שבנו ייוולד בין הצחנה של שתן וצואה, ומנותק מן העולם של אנשים?

אני בטוח שיוסף חש בושה על כך שלא היה מסוגל לספק לאשתו ולהביא את ישוע לעולם בנוחות יחסית, במקום בחצר מסריחה. מאחר שאין לנו שום אזכור של מיילדת עם מים חמים שעזרה למרים במהלך הלידה, סביר להניח שיוסף ומרים נאלצו לסמוך על כך שאלוהים ידע מה הוא עושה. יוסף אחז את בן אלוהים עם הידיים הקרות שלו בזמן שצפה במשיח בא לעולם על ידי האור של כוכב בשמיים מעל בית לחם (מתי ב' 9).

אילו חסרונות אחרים היו למקום ולאופן שבו מרים ילדה את תינוקה?

באותו חבל ארץ היו רועים שֶׁנֶהְגוּ לְגוֹר בְּשָׂדֵה וְלִשְׁמֵר עַל עֲדָרָם בְּאֲשֶׁמוֹרוֹת הַלְיָלָה. לְפָתַע נֹצַב עֲלֵיהֶם מְלֶאךְ יְהוָה וּכְבוֹד יְהוָה נִגְהָ סָבִיבָם. הֵם נִבְהָלוּ עַד מָאֵד, אוֹלָם הַמְּלֶאךְ אָמַר לָהֶם: "אַל תִּפְחָדוּ, כִּי הִנְנִי מְבַשֵּׁר לָכֶם שְׂמֵחָה גְדוֹלָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל הָעָם. הַיּוֹם נוֹלַד לָכֶם מוֹשִׁיעַ בְּעִיר דָּוִד, הוּא הַמְּשִׁיחַ הָאֲדוֹן. וְזֶה לָכֶם הָאוֹת: תִּמְצְאוּ תִינוֹק מְחֻתָּל שׁוֹכֵב בְּאֲבוֹס." פְּתֹאֹם הָיוּ לֵיד הַמְּלֶאךְ הַמּוֹן צָבָא הַשָּׁמַיִם וְהִמָּה מֵהַלָּלִים אֶת הָאֱלֹהִים וְאוֹמְרִים: "כְּבוֹד לְאֱלֹהִים בְּמִרוֹמִים, וּבְאַרְץ שְׁלוֹם עַל בְּנֵי אָדָם רְצוּנוֹ." לְאַחַר שֶׁעָלוּ הַמְּלֶאכִים מְעֵלֵיהֶם הַשָּׁמַיִמָה, אָמְרוּ הָרוּעִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: "בּוֹאוּ נִלְךְ עַד בֵּית לָחֶם וְנִרְאֶה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר קָרָה, מֵה שֶׁאֱלֹהִים הוֹדִיעַ לָנוּ." הֵם הִלְכוּ מֵהָר וּמִצְאוּ אֶת מְרִיָם וְיוֹסֵף וְאֶת הַתִּינוֹק הַשׁוֹכֵב בְּאֲבוֹס. כְּאֲשֶׁר רָאוּ אוֹתוֹ הַשָּׁמַיִם אֶת הַדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם עַל-אוֹדוֹת הַיְלָד הַזֶּה. כָּל הַשׁוֹמְעִים תִּמְהוּ עַל הַדָּבָרִים שֶׁאָמְרוּ לָהֶם הָרוּעִים, אֲדָּ מְרִיָם שֶׁמָּרָה אֶת הַדָּבָרִים הָאֵלֶּה וְשִׁקְלָה אוֹתָם בְּלִבָּהּ. לְאַחַר מִכֵּן חִזְרוּ הָרוּעִים כְּשֶׁהֵם מֵהַלָּלִים וּמְשַׁבְּחִים אֶת הָאֱלֹהִים עַל כָּל אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְרָאוּ כִּפִּי שֶׁנֶּאֱמַר לָהֶם. כְּשֶׁמְלָאוּ שְׂמוֹנָה יָמִים וְהִגִּיעַ הַזְּמַן לְמוֹל אוֹתוֹ קָרְאוּ אֶת שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ, כְּשֶׁם שֶׁקָּרָא לוֹ הַמְּלֶאךְ לְפָנָי שֶׁהוֹרָה בְּבֶטֶן (לוקס ב' 21-8).

הנער ישוע בבית המקדש

מדי שנה בשנה עלו הוריו לירושלים בחג הפסח. ובמלאת לו שתים-עשרה שנים עלו לירושלים כמנהג החג. כשפלאו הימים שבו, אף הנער ישוע נשאר בירושלים והוריו לא ידעו. הואיל וחשבו שהוא נמצא בשירה הלכו כבדת דרך יום אחד וחפשוהו בין הקרובים והמקרים, אף כיון שלא מצאוהו חזרו לירושלים לחפש אותו. לאחר שלושה ימים מצאוהו במקדש והוא יושב בין המורים, שומע אותם ושואל אותם; וכך שומעיו התפלאו על שכלו ועל תשובותיו. כאשר ראו אותו הוריו השתוממו. אמרה לו אמו: "בני, למה עשית לנו ככה? הנה אביך ואני חפשנו אותך בדאגה רבה." השיב להם: "למה חפשתם אותי? האם לא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי?" אף הם לא הבינו את הדבר שדבר אליהם. הוא ירד אתם ובא לנצרת והיה נכנע למרותם. את כל הדברים האלה שמרה אמו בלב. וישוע הוסיף לגדל בחכמה ובקומה ובחן לפני אלהים ובני אדם (לוקס ב' 41-52).

לוקס מספק לנו קטע נוסף אודות חייו הצעירים של ישוע. הפעם הוא מספר לנו על אירוע, סביר יותר להניח שהסיפור סופר ללוקס על ידי מרים, בזמן שבו ישוע היה רק בן שנים עשרה. בפסוק 41 כתוב שישוע והוריו עלו לירושלים מדי שנה לחג הפסח. זה היה חגיגה של גאולה מן העבדות של מצרים. חג זה נקרא חג המצות, ונחגג במשך שבוע. היום הראשון של החג נקרא "פסח".

רבים מתושבי עיירה אחת היו עושים את המסע ביחד, ומחנים בערב במקומות שונים בדרך. כיוון שההליכה מנצרת לירושלים הייתה בסביבות 118 קילומטרים, לקח מספר ימים להגיע לירושלים, כאשר הנשים והילדים יצאו ראשונים למסע. הגברים הגיעו אליהם במתחם מחנה הלילה הראשון. לאחר שהסתיימה החגיגה, יוסף פגש את מרים במחנה שנקבע מראש רק כדי לגלות שישוע לא היה עם אף אחד מהם. אתה יכול לתאר לעצמך כמה הם היו נסערים? אני בטוח ששניהם האשימו אחד את השני, אתה לא חושב?

כפי שרבים מכם יודעים, מדי פעם, אני מוביל סיור בישראל שבמהלכו אנחנו מבקרים במקומות הקדושים באותה ארץ יפה. בסיור האחרון היינו עשרים ושישה אנשים, כך שכמובן, הייתי צריך להיות ערני ולשמור על הצאן ביחד כשאנחנו נוסעים. זה כל כך קל לאדם להתרחק מהקבוצה כדי לצלם תמונה ולהיות מופרד מהקבוצה בין אלפי תיירים אחרים. בנסיעתנו האחרונה לישראל, יכולתי לקחת את בני, סימאון, שהיה אז בן עשרים ואחת.

בזמן שביקרנו בעיר העתיקה בירושלים, התכווננו לעבור את המנהרות בצדו המערבי של הר הבית. בזמן שקיבלנו את הכרטיסים לקבוצה, ללא ידיעתי, בני עזב במהירות כדי להניח פתק עם תפילה בסדקי הכותל המערבי. זהו מקום קדוש לעם היהודי, שכן הם מאמינים שכבוד אלוהים שוכן ליד הכותל. הוא סיפר לאחד מחברי הקבוצה שלנו מה הוא עושה, אבל היא לא עדכנה אותי. כתוצאה מכך, רק עשרים וחמישה מאתנו נכנסו למנהרות כדי לחקור את ההריסות מתקופתו של המלך הורדוס וישוע. הלכנו בתור בודד במנהרה הצרה לאורך הקיר. כשהגענו לפינה הצפון מערבית של הר הבית, הקיר נפתח לאזור גדול יותר שבו הסתכלנו על בור עתיק. באותו הרגע שהאדם האחרון בשורה עבר, גיליתי שהבן שלי חסר.

לאבד את הבן שלי בעיר זרה עם שפה ותרבות אחרת היא חוויה מאוד מפחידה. למרבה המזל, הדרכתי את כל האנשים שהיו אתנו, שאם הם ילכו לאיבוד בקרב ההמון ההומה, הם צריכים לעצור ולהמתין במקום שהם הופרדו מהקבוצה כדי שאוכל לבוא ולמצוא אותם. אמרתי לאחרים שאני יודע לאן הם הולכים (יש לי חבר קרוב שהוא מדרוך טיולים מוסמך שהוביל אותנו) ושאני אפגוש אותם במקום הבא. מיהרתי לחזור דרך רשת המנהרות בחיפוש אחר בני. כעבור עשר דקות מצאתי אותו מחכה בכניסה למנהרות. הוא היה ממש נסער כי הוא עזב את אביו וגם מכיוון שהוא גרם לקבוצה לדאוג לו. הרגע הזה שבו התחבקנו והודנו לאלוהים שמצאנו אחד את השני היה מיוחד מאוד. אני לא יכול לחשוב על משהו יותר מחריד עבור הורה מאשר לאבד ילד.

האם אי פעם קרה לך מקרה שבו אחד מהילדים שלך הלך לאיבוד ולא יכולת למצוא אותו? האם אי פעם הלכת לאיבוד בעצמך בתור ילד? שתף את הרגשות שלך בנושא זה.
מה אתה חושב שישוע הבין על עצמו כאשר הוא גדל? כיצד לדעתך התרחשה ההתגלות של מי הוא?

מה היה קורה אילו היינו מאבדים את אלוהים? מרים ויוסף קיבלו על עצמם את האחריות הכבדה לטפל בבנו של אלוהים ככל שגדל, והפחד הגדול ביותר שלהם התממש - הם איבדו את בנו של אלוהים!

האם אי פעם הרגשת כי אלוהים מוסתר מפניך?

מי יתן ידעתי וּמְצָאָהוּ; אֲבֹא עַד תִּכְנֹתוֹ (איוב כ"ב 3).

במידה ואתה מאמין, הכתובים מציינים בברור שהוא תמיד אתנו, אפילו עד קץ העולם (מתי כ"ח 20). אני בעצם מתכוון לנוכחות האינטימית של אלוהים או משיחת רוח הקודש. רבים מאתנו המאמינים חוו חוויות שבהם הנוכחות של אלוהים בחרה לא ללוות אותנו לאורך המסע שלנו. לפעמים, אנחנו מאבדים את נוכחותו בגלל בחירה לא נכונה בחיינו. חשבנו שה' היה אתנו בנקודת המפנה שלנו, אבל הוא חשב על דברים אחרים. כשאנחנו התקדמנו, הוא נשאר מאחור. כאשר זה קורה, הדבר הנכון לעשות זה לעצור ולחשוב על המקום האחרון שבו הוא ליווה אותך. מה גרם לך לאבד את תחושת נוכחותו?

כמובן, תחושת הריחוק מנוכחותו של האדון היא לא תמיד תוצאה של חטא. לפעמים, זה יכול להיות לקח או שיעור שאלוהים מלמד אותנו. כשנושעתי, שמחתי כל כך מתחושת הקרבה של רוח הקודש. עם זאת, ככל שעבר הזמן הרגשות הללו התפוגגו. זה היה ניכר שכל התוכניות שלי לא היו התוכניות של רוח הקודש. נחש מה קורה כאשר אתה מחליט להיות תלמידו של האדון ישוע? אתה כבר לא בשליטה על החיים שלך. ה' הוא הרועה, ואנחנו הכבשים. אנחנו הולכים אחריו, והוא מוביל אותנו לתוך מרעה טוב. אנחנו לא מזמינים אותו ללכת אתנו. מלוא ושפע החיים שהוא מציע לנו יתקיימו רק כאשר אנחנו הולכים בעקבותיו.

במהלך השנה שקדמה לגיל 13 והבר מצווה שלו, כאשר ילד הופך להיות מחויב במצוות, האב נדרש להכיר ולהסביר לבנו את המשפטים והתקנות שהוא יהיה כפוף להם. ישוע התחיל ללמוד מאביו שבשמיים לפני הגיעו לגיל הנהוג.

יוסף ומרים יצאו למסע של יום נוסף כדי לחזור לירושלים. היכן היו מחפשים אותו? ביום השלישי הם חיפשו בכל מקום שבו חשבו שהוא עשוי להיות. לבסוף, הם מצאו אותו במתחם בית המקדש עם החכמים או המורים של ישראל. הוא הדהים אותם בשאלת שאלות ובמתן תשובות שעוררו מחשבות חדשות על כתבי הקודש במוחם של זקני ישראל. שאלות הן אמצעי חזק שמטרתו להאיר דברים מסוימים, לשנות הרגלים ישנים ודפוסי חשיבה. נראה כי המורים הטובים ביותר בישראל נדהמו מן התובנות שהיו לישוע בעקבות השאלות ששאל אותם. שאלה שהיא מובנת ונבחרת בקפידה יכולה לעתים קרובות לגרום לאדם לחשוב בצורה אחרת על אמונות שהיו מבוססות לאורך זמן. הם נדהמו מההבנה המקראית שלו. חשוב לזכור שהוא היה רק בן שתים עשרה.

כשמרים אמרה לו, "מה־זאת עֲשִׂיתָ לָנוּ בְּנֵי הָלֵא בְּקִשְׁנוֹךָ גַּם־אֶבְיָד גַּם־אֶנִּי בְּדַאֲנָה גְדוֹלָה", הוא הופתע שהם מחפשים אותו. בעדינות רבה ישוע הזכיר לאמו כי הוא אינו נער רגיל, והוא לקח את הייחוס "אבי" מיוסף ונתן אותו לאלוהים. מרים הייתה צריכה להיזכר של מי הבן הזה, ושהאבא האמיתי שלו נמצא אתו כל הזמן, מכין אותו להיות ההתגלמות המלאה של בר מצווה.

קית' תומאס

דוא"ל: keiththomas7@gmail.com

אתר אינטרנט: www.groupbiblestudy.com